

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ - ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ - ΣΑΤΙΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΙΩΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

Περίοδος Β' • Χρόνος 26ος • Αρ. φύλλου 144 • Οκτώβρης-Νοέμβρης-Δεκέμβρης 2003 • Τιμή Φύλλου 1 €
Γραφ.: Ερατοσθένους 6 Κ. Ηλιούπολη • Τ.Κ. 163 41 • Τηλ. 210 9929013 & Fax: 210 9961787

Η εφημερίδα, που ένωσε

το Ξεροβούνι με τα Τζουμέρκα

ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΤΡΩΣΕΙΣ στο Δήμο μας

Μόνο με ελικόπτερο
θα φθάσετε σύντομα
στον προορισμό σας
(στο χωριό μας)
παντός καιρού...

Δημοπρατήθηκε από το Δήμο Αθαμανίας στις 10 Δεκεμβρίου 2003 το έργο: «Κατασκευή εσωτερικού οδικού δικτύου Δήμου Αθαμανίας (Τσιμεντοστρώσεις), προϋπολογισμού 610.200,00 € / 208 εκατ. Δρχ. περίπου, όπου έλαβαν μέρος και εργολη-

πτικές επιχειρήσεις από το χωριό μας και θα κατασκευαστούν τελικά το έργο όσον αφορά το δημοτικό διαμέρισμα Κεντρικού.

Φρονούμε όμως, ότι ο Δήμος θα πρέπει να εξετάσει με ιδιαίτερη προσοχή το εσωτερικό δίκτυο του χωριού μας καθώς αποτελεί-

ται από πέντε (5) οικισμούς, στην ουσία μιλάμε για πέντε (5) χωριά τα οποία υποφέρουν από τους χωματόδρομους και τις απαράδεκτες «αχυβάδες» για να μεταβαίνουν οι κάτοικοι στα σπίτια τους «Παντός Καιρού» χωρίς την βοήθεια των ελικοπτήρων Senuk (ΣΙΝΟΥΚ).

ΠΑΡΑΚΑΜΨΗ ΑΡΤΑΣ - ΦΙΛΙΠΠΙΑΔΑΣ

ΑΝΑΣΑ για την πόλη!

Δόθηκε στην κυκλοφορία στις 31 Οκτωβρίου το πρώτο τμήμα του έργου της παράκαμψης της Άρτας, μήκους 15 χιλιομέτρων που αποτελεί τμήμα της Ιονίας οδού. Είναι σύγχρονο έργο της Περιφέρειας Ηπείρου όπως είπε ο Γ.Γ.Π.Η. Δημήτρης Σκαμνάκης.

Ο αυτοκινητόδρομος θα διευκολύνει την κυκλοφορία των οχημάτων στην περιφερειακή οδό της Άρτας και θα μειωθεί ο χρόνος του ταξιδιού και η ταλαιπωρία των οδηγών.

Συνδέεται με δύο ισόπεδους κόμβους με είσοδο του εθνικού δρόμου Άρτας - Αντιρρίου στο στρατόπεδο Πετροπουλάκη και έξοδο στον εθνικό δρόμο Άρτας - Τρικάλων στο Πέτα.

Τα 10 χιλιόμετρα της οδού έχουν τετράριχη διατομή (πλάτος 24,5 μέτρα) με διαχωριστική νησίδα και λωρίδα εκτάκτου ανάγκης ανά κατεύθυνση.

Η κατασκευή του έργου ανήλθε στο ύψος των 44.020.542 ευρώ. Έχουν ολοκληρωθεί οι εργασίες του ηλεκτροφωτισμού και έγινε οριζόντια και κατακόρυφη σήμανση της οδού. Δημοπρατήθηκε και το υπόλοιπο τμήμα της παράκαμψης από Πέτα έως Σελλάδες μήκους 7 χιλιομέτρων και προϋπολογισμού 39.600.000 ευρώ. Επίσης αναδείχθηκε ο ανάδοχος του έργου κατασκευής του κόμβου του Πέτα έως Σελλάδες μήκους 7 χιλιομέτρων και προϋπολογισμού 39.600.000 ευρώ. Επίσης αναδείχθηκε ο ανάδοχος του έργου κατασκευής του κόμβου του Πέτα καθώς και η βελτίωση ανακαίνισης και διαπλάτυνσης της εθνικής οδού Άρτας - Τρικάλων (κόμβος Πέτα - στροφή ΥΠΕ Πουρναρίου) μήκους 1200 μέτρων και προϋπολογισμού 2.915.000 ευρώ.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΑ ΝΕΑ

Σεπτέμβριος-Οκτώβριος 2003

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ

Η ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ
ΑΡΤΑΣ
«Η ΝΗΣΙΣΤΑ Π.Ε.»
(ΕΔΡΑ ΑΡΤΑ)

Εκδήλωση στο χωριό μας!

Συνεχίζοντας τις πολιτιστικές εκδηλώσεις το Δ.Σ. αποφάσισε και φέτος να κόψει την πίτα της χρονιάς την ημέρα των Φωτών στην πλατεία στη φτέρη Κεντρικού.

Ο Παπα-Χρήστος ευλόγησε την πίτα και ο Πρόεδρος Τάσος Γ. Αναστασόπουλος ευχαρίστησε όλους τους συγχωριανούς που ήταν πάνω από 70 άτομα. Το φλουρί με το δώρο έπεσε στα Λαγκάδια, το πήρε η Ρήνα Γ. Καπρούτσου.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ του Συλλόγου

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2004, ΩΡΑ 11:00

Την Κυριακή 29 Φεβρουαρίου 2004 και ώρα 1100 στο Κατάστημα των Αφών Χουλιάρα «ΤΟ ΤΗΝΙΑΚΟ», στη Λ. Αλεξάνδρας 50, θα γίνει η Τακτική Γεν. Συνέλευση των μελών του Αράχθου με θέματα:

1. Απολογισμός Εργασιών του Απερχόμενου Δ.Σ.
2. Απολογισμός της ταμειακής διαχείρισης και ισολογισμός εσόδων και εξόδων από την εξελεγκτική επιτροπή.
3. Εκλογή εφορευτικής επιτροπής για τη διενέργεια των εκλογών και κάθε άλλο θέμα της ημερησίας διάταξης.
4. Διενέργεια εκλογών για την ανάδειξη των οργάνων του σωματείου και των εκπροσώπων της πανηπειρωτικής συνμοσπονδίας Ελλάδας και άλλων τοπικών οργανώσεων.

Σημείωση: Οι υποψηφιότητες πρέπει να υποβάλλονται με αίτηση προς το απερχόμενο Δ.Σ. τρεις τουλάχιστον μέρες πριν τις εκλογές, εκτός και αν δεν συμπληρωθούν 10 τουλάχιστον υποψήφιοι, τότε δύναται οι υποψηφιότητες να υποβλη-

ΓΙΑ ΤΟ Δ.Σ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΧΡ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Η Γ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ: ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΓΙΩΤΗ

Στημιότυπο από την περσινή εκδήλωση της πίτας.

θούν κατά την ημέρα των εκλογών. Παρακαλούμε λοιπόν, (και κυρίως οι νέοι) να πλαισιώσουν τον Άραχθο, θέτοντας υποψηφιότητα.

Η σκυτάλη ελευθερώνεται...

Στην αρχή θα κοπεί η πρωτοχρονιάτικη πίτα του Συλλόγου και στην οποία το νόμισμα θα είναι 2 χρυσές λίρες Αγγλίας, παλαιάς κοπής. (2 τυχεροί!)

Ποικιλίες και τσίπουρο από το χωριό μας θα προσφερθούν άφθονα στους παρόντες, προσφορά του συλλόγου.

Θαυματοουργοί κόκκοι για ανθεκτικότερη ασφάλτο

Ένα θαυματοργό πρόσθετο για την ασφάλτο χρησιμοποιούν οι Γάλλοι. Πρόκειται για κόκκους διαμέτρου τεσσάρων χιλιοστών από ειδικές πολυφίνες, οι οποίες προστίθενται σε ποσοστό 0,4 έως 0,6% στην ασφάλτο. Οι κόκκοι αναβαθμίζουν την αντοχή της ασφάλτου στις κακουχίες, λειτουργούν σαν συγκολλητική ουσία και δεν αφήνουν να σχηματιστούν αυλακώσεις και άλλου είδους ανωμαλίες στην επιφάνειά της. Το PR-Plast. S προσφέρεται μάλιστα όχι μόνον για την ασφαλτόστρωση νέων δρόμων, αλλά και για την επισκευή φθορών σε παλαιότερους ασφαλτοτάπητες. Στη Γαλλία ξεκίνησε η χρήση του πριν από 14 χρόνια στον περιφερειακό της Λυών, όπου κυκλοφορούν συνεχώς πολλά βαρέα οχήματα. Όσο για το κόστος του PR-Plast. S κρίνεται μάλλον αμελητέο, αφού επιβαρύνει την τελική τιμή ασφαλτόστρωσης μόνον κατά μισό ευρώ (50 λεπτά) το τετραγωνικό!

Βαρέα οχήματα. Σύμφωνα με μελέτη του Πανεπιστημίου του Κέμπριτζ ένα φορτηγό μεικτού βάρους 40 τόνων ταλαιπωρεί τόσο την ασφάλτο όσο 160.000 Ι.Χ. βάρους ενός τόνου το καθένα.

Αυτά ας τα βλέπουν οι τοπικοί άρχοντες και η κτηματική υπηρεσία του δημοσίου που επιτρέπουν την ανεξέλεγκτη αμμοληψία από τον ΑΡΑΧΘΟ-ΔΩΡΕΑΝ- και τα φορτηγά καταστρέφουν ολοσχερώς την ασφάλτο. Αν υπήρχαν έσοδα τουλάχιστον θα μπορούσαν να επισκευάζονται οι δρόμοι που καταστρέφονται...

ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΗΜΑ

Η Μέδουσα...

Γράφει: Ο Κίμων Μπαρτζώκας

Όπως σας έλεγα και άλλη φορά, εγώ τα καλοκαιρινά μπανάκια μου τα κάνω στο πρώτο λιμανάκι της Βάρκιζας παρέα με τη γυναίκα μου και κανένα συγγενή δικό μου ή της γυναίκας μου που τυχαίνει να του αρέσει η παρέα μας. Και το λέω αυτό, γιατί λίγο πιο εκεί υπάρχει ένας κολπίσκος που πάνε οι οικολόγοι... γυμνιστές και απ' ό,τι λένε γίνεται εκεί σύναξη αρσενικοθήλυκων γκέι και λοιπών τύπων ακαθορίστου φύλου. Βέβαια εγώ, βουτώντας στα νερά του δικού μας κολπίσκου, κάνω κάτι περατζάδες και σε απόσταση βολής, προς την άλλη πλευρά, τάχα μου ότι μου αρέσουν οι διαδρομές στο ανοιχτό πελάγος με στόχο και σκοπό μήπως κόψω, με την γωνία του ματιού μου, καμιά γυναικεία φιγούρα... Συνήθως στις περατζάδες μου αυτές με ακολουθεί και η γυναίκα μου για τους δικούς της, φαντάζομαι, λόγους...

Όταν λοιπόν το μάτι μου, το αλλήθωρο, κόψει καμιά φιγουρίτσα ντελικάτη και όχι όποια και όποια, βγάζω το καπελάκι μου που με προστατεύει απ' τον ήλιο και ρίχνω κάτι κρυφές από τη γυναίκα χαιρετούρες... Δεν μπορώ να πω ότι έχω ανταπόκριση πάντοτε. Αλλά να κάποτε, η επικοινωνία γίνεται «διασωμάτων» όπως φερ' ειπείν (τα ξεχνάω εγώ τα καθαρευουσιάνικα) σπάει ελαφρώς τη μέση της, σηκώνει λίγο το ένα της πόδι πάνω στο βράχο, βάζει και το χέρι της στα μαλλιά (του κεφαλιού της βεβαίως...), ανασηκώνει λίγο τους ώμους της, για να προβάλει το μπούστο της και έτσι με λίγο μυαλό αντιλαμβάνεσαι ότι ανταποκρίνεται στις κρυφοχαιρετούρες σου...

Και θα μου πείτε, πολύ αλεύρι και τηγανίτες τίποτα. Ε, ναι, έχει και συνέχεια που ίσως κινήσει το ενδιαφέρον σας...

Ένα απογευματάκι, ξεκίνησα για το καθιερωμένο μπανάκι μου, μαζί όπως πάντα με την γυναίκα μου. Φτάνοντας εκεί, βλέπουμε με έκπληξη, τα κύματα της θάλασσας να χτυπούν με μανία τα βράχια και τα αφρισμένα νερά έφταναν 5-6 μέτρα έξω στα βράχια που καθόμαστε. Κάναμε τη σκέψη να το ματαιώσουμε. Η γυναίκα μου το

θεώρησε και επικίνδυνο το οποιοδήποτε τόλμημα. Στην αρχή της έδωσα δίκαιο. Αλλά πάλι έκανα τη σκέψη, νά 'ρθω τόσο δρόμο και να μη κάνω μια βουτιά; Ας βουτήξω τουλάχιστον εγώ. Καθώς μπήκα στα μανιασμένα κύματα, επιχείρησα την περατζάδα μου, χωρίς την συντροφιά της συμβίας. Ομολογώ πως παρ' όλη την προσπάθεια, κόντρα στα κύματα, να προχωρήσω, δεν κατάφερνα τίποτα, όλο στο ίδιο σχεδόν σημείο βρισκόμουν. Σε κάποια στιγμή, και σε απόσταση τριάντα το πολύ μέτρων, βλέπω να ξεδιαλύνεται μέσα από ένα τεράστιο κύμα μια γυναικεία φιγούρα που καλούσε σε βοήθεια! Βοήθεια! Βοήθεια! Πνίγομαι! Βοήθεια!! Τρέχω, τρόπος του λέγειν, μήπως και μπορέσω να τη βοηθήσω μια και ερχότανε καταπάτω μου, ενώ το έτερόν μου ήμισυ, που με παρακολουθούσε από την ξηρά τσίριζε αλλόφρονα: Μην είναι επικίνδυνο! Θα πνιγείς!

Δεν το παίζω ήρωας βέβαια, αλλά τι να έκανα; Να αφήνα τη γυναίκα αβοήθητη να πνιγεί; Εξάλλου ήμουν ο μόνος κοντά της και η αδιαφορία μου θα την έστελνε στον βυθό. Τολμά λοιπόν να της φωνάζω να κρατήσει την ψυχραιμία της, νά 'χει το στόμα της κλειστό να μη καταπιεί νερό και να προσπαθήσει ανάσκειλα νά 'ναι στην επιφάνεια της θάλασσας (ειδάτε οδηγίες ναυαγοσώστη;). Σε ένα λεπτό βρέθηκε κοντά της. Μ' άρπαξε απ' τον οβέρκο και βεντουζάρισε το σώμα της πάνω στην πλάτη μου! Ειλικρινά τα χρειάστηκα! Με δυσκολία μπόρεσα να της πω... να με πιάσει από τη μέση μου και να βάλει το κεφάλι της στην πλάτη μου, ώστε να μπορώ να δουλέψω τα χέρια μου. Εκείνη βέβαια με έπιασε σφιχτά πιο χαμηλά από τη μέση (τόρα τι τις θέλω τις λεπτομέρειες;) και ακούμπησε το σώμα της πάνω στις πλάτες μου. Προς στιγμήν ένιωσα κάτι να με πλακώνει, σαν μια μεγάλη μέδουσα! Συνειδητοποιώ να κουβαλώ κάτι γυναικεία μαστάρια που το βάρος τους ξεπερνούσε το μίσο του βάρους του σώματός της! Με πολλή προσπάθεια και χίλια βάσανα κατόρθωσα να βγω στην άκρη και να

πιάσω ένα βράχο! Σωθήκαμε, Αναφώνησα!

— Μου σώσατε τη ζωή κύριε. Χίλια ευχαριστώ και είναι λίγα!

— Για πιαστείτε απ' τον βράχο, μήπως και τα καταφέρετε να βγείτε...

Πράγματι γαντζώθηκε από ένα βράχο με την βοήθειά μου, στηρίζοντας και ανασηκώνοντάς την από τα οπίσθια με τρόπο διακριτικό! Μέσα σε δευτερόλεπτα αντίκρισα θέαμα άκρως αποκαλυπτικό όταν ξεπρόβαλαν από το νερό τα ευτραφή οπίσθια της κυρίας που έμοιαζαν, σε μεγένθυση βεβαίως, ένα ολόγιομο φεγγάρι με εμφανείς τους κρατήρες... τις χαράδρες... και το περιορισμένο δάσος.

Θεέ και Κύριε, είπα μέσα μου. Η κυρία είναι από το άλλο στρατόπεδο, από την πλευρά των οικολόγων...

— Τι έγινε, σας πήρε το μαγιό η θάλασσα; Ρώτησα με ευγένεια.

— Όχι, καλέ, κάνω μπάνιο χωρίς μαγιό. Απάντησε με υποκριτική αφέλεια και φυσικότητα!

— Τώρα, είπα με ενδιαφέρον, πρέπει να προχωρήσετε μέσα από τους βράχους για να βρεθείτε στα ρούχα σας και δεν είναι και πολύ κοντά!

— Θέλετε να με συνοδεύσετε!

— Αδύνατον, της απάντησα σχεδόν αμέσως, ρίχνοντας και μια ματιά προς την συμβία μου.

— Θέλω να μου πείτε το όνομά σας και το τηλέφωνό σας γιατί πρέπει να σας ευχαριστήσω και από κοντά.

— Αν μπορέσετε να τα συγκρατήσετε! Ευχαρίστως!

Την επομένη δέχτηκα την επίσκεψη της κυρίας στο γραφείο μου, φορτωμένη με ένα κάνιστρο λουλούδια... και ενδεδυμένη... ευπρεπώς!

— Μα γιατί ενοχληθήκατε; Είπα γεμάτος χαρά. Πάντως πολύ χαίρομαι που σας βλέπω τελείως φυσική και απαλλαγμένη απ' το χθεσινό σοκ.

— Ευχαριστώ και πάλι, αποκρίθηκε με ενθουσιασμό.

Τώρα εσείς θέλετε να μάθετε πως με ευχαρίστησε η κυρία! Καλώμαι να σας το πω. Ας δουλέψει λίγο και η δική σας φαντασία... για να μην έχουμε προβλήματα...

Το «Παράσημο»

Ναι, βέβαια το παράσημο της ανοικτής παλάμης, αυτό είναι το βραβείο το οποίο απονέμει στους συνταξιούχους του για σαράντα χρόνια που προσφέρουν την υπηρεσία τους και τον ιδρώτα τους, πόσο θα το ήθελαν οι κακόμοιροι να έπαιρναν τουλάχιστον μια φωτοτυπία να λείει: Απονέμουμε στον Νικόλαο Φουκαριάρη τον παρακάτω έπαινο τιμής ένεκεν για την... προσφορά του..

Αυτό το λέω με αγανάκτηση, τώρα που έφυγα από την δουλειά μου, πριν λίγο καιρό, τώρα που αποσύρθηκα της ενεργούς δράσεως τώρα κατάλαβα πως τόσα χρόνια πήγαν χαμένα και τώρα έτοιμος... να γραφτώ στο ΚΑΠΗ τώρα καταλαβαίνω ότι όσο δουλεύεις, όταν γίνεσαι συνταξιούχος δεν σε υπολογίζει κανένας αλλά σ' έχουν για θελήματα...

Βέβαια δεν τα παραδίδουμε τα... όπλα ακόμη κινούμαστε σε άλλους ορίζοντες χωρίς πίεση και ωράρια που είχαμε τόσα χρόνια.

Αλήθεια θυμάσαι Θανασάκη μου που με σημειώνες τότε ερχόμενα το πρωί στην υπηρεσία; Θυμάσαι εκείνον τον Διευθυντή από την Κοζάνη, ήθελε σώνει και καλά να φεύγουμε ακριβώς στην ώρα μας...

Δεν ξεχνάω κάποιον Διευθυντή το 1960 που ήθελε σώνει και καλά να βγάλει λόγο για την 21η Απριλίου αλλά μετά που ήρθε η μεταπολίτευση έγινε αντιστασιακός!

Δεν θυμάσαι τότε που ήσουν Διευθυντής σε κάποια υπηρεσία στο Μεσολόγγι και ύστερα σε φέρανε στο Αγρίνιο κάνανε μια κοπέλα Διευθυντή επειδή λείει τελείωσε Πανεπιστήμιο... ενώ εσύ που είχες, άστρα μιανιά σε έστειλε στο Ταχυδρομείο για την αλληλογραφία...

Ακόμη θυμάσαι τον Σπύρο που του είπα να κλειδώσει την πόρτα και μου είπε: αα μη μου ζητάς εμένα ευθύνες... εγώ ήμουν στο Υπουργείο Παιδείας, ενώ εσύ είσαι στο Υπουργείο Εργασίας!...

Ρε γαμώ την παναχαϊκή μου (Ζητώ συγνώμη από τους αναγνώστες) αυτό είναι αγανάκτηση και θα συνέβαινε σε όλους.

Ο Αστυνομικός στις παρελάσεις βγαίνει είδατε με στολή και στο πέτο έχει κάτι παράσημα αυτά δίνουν γιατί; Ξέρετε μήπως; Πως τα κερδίζει και τα καρφισώνει στο στήθος και καμαρώνει σαν γύφτικο σκεπτόν!...

Τι έκανε αυτός παραπάνω απ' αυτόν που δουλεύει μάστορας, επιπλοποιός στις σκάνες, υδραυλικός, ηλεκτρολόγος, δάσκαλος, καθηγητής, υπάλληλος, στον ιδιωτικό ή Δημόσιο τομέα 40 χρόνια!

Λοιπόν αγαπητοί μου αναγνώστες μια φωτοτυπία με δύο λόγια δεν είναι δύσκολο να δώσουμε στον άνθρωπο που δούλεψε τόσα χρόνια και φεύγει έτσι άπραγος, ας του δώσουμε ένα αναμνηστικό.

Ξέρετε ο Τζιοβάνι (ποδοσφαιριστής) τιμήθηκε για την προσφορά του στον Ολυμπιακό για τα 3 χρόνια!

Ερε γαμώ το τιμήθηκαν οι Ολυμπιονίκες (δικαίως τω λόγω) μετά την Ατλάντα τουλάχιστον 30 φορές!...

Γιατί αλήθεια δεν τηρούμε τον άνθρωπο τι είναι δηλαδή τόσο δύσκολο;

Πολλές φορές αγανακτώ έτσι το λέω με παράπονο

στην παρέλαση για παράδειγμα μαζεύονται όλοι οι επίσημοι στην πρώτη θέση για να τους δει... βεβαίως κάποιο μάτι (ότι είναι παρών και ότι αυτοί αξίζουν μόνο).

Κάποια γεροντάκια όμως πίσω - πίσω ζωντανά κειμήλια του πολέμου του 40 ποτέ δεν τους δόξασε κανείς και ούτε παράσημο πήραν. Αυτοί όμως έκαναν τον πόλεμό τους, έδωσαν τις μάχες τους, ακόμα θυμούνται τις βροντές των όπλων και πονάνε τα πόδια από τα κρουπαγήματα.

Σε αυτούς του ανθρώπους αξίζει η πρώτη θέση. Έτσι βρε αδερφέ να λένε τα εγγόνια τους ότι αυτό πήρα και τό 'χω από τότε που πολέμησα στην... Αλβανία.

Έτσι που λες Θανασή θα το ήθελα και εγώ ένα τέτοιο παράσημο να μου θυμίζει εκείνα τα τόσα και τόσα και στο κάτω - κάτω εμείς φτιάξαμε την Ελλάδα οι σημερινοί δουλεύουν μόνο πέντε ημέρες ενώ εμείς δουλέψαμε περισσότερο.

Εδώ μη το λάβετε σοβαρά υπόψιν και πείτε ότι εμείς έχουμε κομπιούτερ ενώ εσείς είχατε καρμπόν... εκείνα τα χρόνια.

Καλά τότε αν το πάτε έτσι σας λέω πως ενώ τότε η σύνταξη χρειάζονταν 6 μήνες χωρίς κομπιούτερ τώρα θέλεις 8 μήνες! Τις αποδείξεις να τις ζητήσετε από τις εφημερίδες.

Κατά το γράψιμο του σχολείου αυτού διαφώνησα με την γυναίκα μου ριζικά ως προς την δημοσίευση λέγοντας πως δεν θα πιάσουν τόπο αυτά που γράφω και πως η κάθε υπηρεσία δεν είναι απαραίτητο να μοιράζει ψυχοχαρτίνα...

Εντάξει είπα ας ρωτήσουμε τους χιλιάδες συνταξιούχους και ας κάνουμε ένα δημοψήφισμα για να δούμε την δόξα και το χρήμα ποιοί τα εμίσησαν...

Έτσι φίλοι μου μη στενοχωριέστε, εγώ πάντως που τα έγραφα και ησυχάσα έφυγε ένα αρκετά μεγάλο βάρος από πάνω μου.

Πάντως ο φίλος μου που τόσα τράβηξε από την υπηρεσία δεν πήρε κανένα παράσημο της ανοικτής παλάμης ελληνικό φαινόμενο κοινώς γνωστό μούντζα...

Φταίει η πολιτική. Τους άξιους δεν τους λογαριάζουν τότε το ένα κόμμα βάζει τους δικούς του, τότε το άλλο κάνει το ίδιο αρκεί να μοιράζεις κουπόνια.

Ο ευσυνειδητος αφήνεται στο έλεος. Ποιό παράσημο και ποιο βραβείο, είσαι με το κόμμα πας μπροστά...

Αλήθεια έτσι είναι η Ελλάδα, δύο κόμματα.

Εναλλάσσονται κάθε τόσο απ' την μια μεριά λες: τέλος πάντων αλλαγή να δούμε τι θα γίνει και από την άλλη λες ότι καλύτερα γιατί όταν θά 'ρθουν οι άλλοι δεν τους ξέρουμε ποιοί ήταν και πως τους βαριέσαι... πάλι τα ίδια.

Τελος πάντων όλοι θέλουμε την αλλαγή αλλά με ποιά μορφή;

Επτέλους θέλουμε κάποτε να ανασάνει και ο εργατικός, ο ευσυνειδητος, ο άγιος, ο ικανός.

Είδατε κανένα Διευθυντή με άστρα μαλλιά;

Τώρα τελευταία βγαίνουν Διευθυντές κάτι λιανόπαιδα που πήγαν στο Σχολείο 2-3 χρόνια και λένε ότι εγώ σπούδασα και έφαγα τα χρόνια μου στα θρανία!

Αλλά ο άλλος πάλι που έφαγε τα χρόνια στην πράξη 25 και 30 δεν ξέρει τίποτα αυτός είναι του Γυμνασίου.

Άλλο το ένα άλλο το άλλο. Ένα ξέρω πως η ιεραρχία πάει περίπατο και ο σεβασμός εξέλπεν!

Βέβαια τι δουλειά έχει η τουαλέτα που μπαίνεις μέσα και είναι 1x1 μέτρα και δεν χωράς και λες εσύ... ποιος μηχανικός την έκανε.

Και απαντά ο... μηχανικός, «τι ξέρεις εσύ εγώ πήγα στην Αγγλία και σπούδασα... άντε πάλι τι να λέμε τώρα εσύ τι ξέρεις».

Μα δεν μπορώ να μπω στην τουαλέτα είναι στενή, φιλοσοφία θέλει;

Και δώσε πάρε έτσι κυλάει η ζωή.

Ο Άνθρωπος με τις αρχές είναι καθυστερημένος ενώ αντιθέτως με τις νέες ιδέες είναι προοδευτικός. Αξύριστος είσαι;

— Είναι μόδα!

— Μπουφάν βάζεις;

Είσαι μέσα!

— Γραβάτα βάζεις;

Είσαι ο κολαριστός και σε πάνε...

Είσαι πολύ πίσω βρε αδερφέ.

— Φωνάζεις για φόρμα ή στολή στα παιδιά του σχολείου, φωνές, κακό από τον τάδε ότι είναι φτωχοί... δεν έχουν να πάρουν τα απαραίτητα...

Φωνάζεις όχι συνδικαλισμός στα σχολεία (τα έχουν όλα, δες τώρα τον Ιούνιο το φύλλα που πετάνε στους δρόμους).

Τι λένε που θα αφήσουμε τα παιδιά μακριά από την πολιτική... πρέπει να είναι πολιτικοποιημένα άτομα...

Βέβαια δεν θα περιμένω να με ακούσουν κάποιοι με μοντέρνες ιδέες, εγώ απλώς λέω το ίδιο και θα εργαζομαι ευσυνειδητα.

Έτσι μ' έμαθαν οι γονείς μου μη κλέφεις και μην αδικήσεις αλλά και το ψωμί σου να το βγάζεις τίμια.

Έτσι, τέλος επιθυμώ σ' αυτούς και για αυτούς που μοχθούν να αμείβονται ηθικά και υλικά γιατί ό,τι κάνανε μέχρι τώρα, ο άνθρωπος τα έκανε όλα με θυσίες και προσπάθειες που περιμένουν την ανταμοιβή.

Μ' άλλα λόγια το ΠΑΡΑΣΗΜΟ!

Παν. Γεωργ. Σπύρου

Η Γέφυρα ΤΖΑΡΗ ή ΚΟΛΙΟΠΑΝΟΥ όπως τη λένε πολλοί.

Το πυροσβεστικό αεροπλάνο πάνω από τον ΑΡΑΧΘΟ στο ύψος των χωριών ΔΙΣΤΡΑΤΟΥ-ΡΟΔΑΥΤΗΣ.

Ηλιοβασίλεμα στο Ξεροβούνι (ΧΑΒΟΣ) θέα από Κεντρικό (ΛΑΓΓΑΔΙΑ).

Ο ΣΑΡΩΝΙΚΟΣ είναι ένας από τους πιο επιβαρυνμένους σε ρύπανση κόλπους της χώρας μας. Από το 1959 που κατασκευάστηκε ο κεντρικός αποχετευτικός αγωγός της πρωτεύουσας έως το 1996 που λειτουργήσε η μονάδα πρωτοβάθμιας επεξεργασίας των λυμάτων στην Ψυττάλεια, όλα τα λύματα του Λεκανοπεδίου κατέληγαν ακατέργαστα στη θαλάσσια περιοχή του Ακροκεράμου Κερατσινίου.

«Αναγέννηση»

Σήμερα η θετική επίδραση της Ψυττάλειας είναι ορατή ακόμη και με γυμνό μάτι και η αναγέννηση του Σαρωνικού βεβαιώνεται και από τα στοιχεία των μετρήσεων του Τμήματος Ελέγχου Νερών της Διεύθυνσης Περιβαλλοντικού Σχεδιασμού του ΥΠΕΧΩΔΕ. Κάθε χρόνο πραγματοποιούνται περίπου 24.000 μετρήσεις για ανίχνευση φυσικοχημικών και μικροβιολογικών

ρύπων σε 1.887 ακτές του Σαρωνικού. Σύμφωνα με τα στοιχεία, το ποσοστό ποιότητας στις παραλίες αυτές ανέρχεται στο 97,1%, δηλαδή στις εκατό παραλίες οι 97 είναι καθαρές, ενώ όπως προκύπτει από τις μετρήσεις του Εθνικού Κέντρου Θαλάσσιων Ερευνών, η διαύγεια στα νερά του Σαρωνικού έχει φτάσει στα 30 μέτρα. Επίσης για

πρώτη φορά φέτος ύστερα από σαράντα χρόνια ένα τμήμα της ακτής της Ελευσίνας κρίθηκε κατάλληλο για κολύμβηση.

Από το 1996 τα αστικά λύματα του Λεκανοπεδίου φτάνουν στις εγκαταστάσεις της ΕΥΔΑΠ στον Ακροκέραμο, όπου γίνεται η προεπεξεργασία και στη συνέχεια με υποθαλάσσιους αγωγούς διοχετεύονται στην Ψυττάλεια.

Εκεί στις εγκαταστάσεις του πρωτοβάθμιου καθαρισμού απομακρύνεται από τα λύματα το 40% των ρύπων και ακολούθως μέσω τριών υποθαλάσσιων αγωγών διαχέονται στον Σαρωνικό.

Από την επεξεργασία των λυμάτων προκύπτει μια παχύρρευστη οργανική λάσπη, η οποία υφίσταται μια σειρά διεργασιών. Κατά τη διαδικασία χώνευσης της λάσπης εκλύεται το

λεγόμενο βιοαέριο, το οποίο συνίσταται κυρίως από μεθάνιο και όταν καίγεται παράγει ενέργεια. Το βιοαέριο χρησιμοποιείται ως καύσιμο για τη λειτουργία του Κέντρου Συμπαραγωγής Ηλεκτρικής και Θερμικής Ενέργειας που έχει κατασκευαστεί στην Ψυττάλεια και καλύπτει τις ενεργειακές ανάγκες των εγκαταστάσεων της Ψυττάλειας με δυναμικότητα 7,4 MW την ημέρα.

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΓΙΑ... ΑΓΡΙΟΥΣ

Του Κώστα Ι. Καλιακάτσου

Ιστορία πρώτη

Από ένα επαγγελματικό ταξίδι μου στις ΗΠΑ, βρήκα σε μία εφημερίδα την παρακάτω ιστορία:

• Μια φορά και έναν καιρό μια Γιαπωνέζικη και μία Αμερικάνικη εταιρεία συμφώνησαν να αγωνισθούν σε κωπηλατικό αγώνα στη λίμνη του DETROIT που βρίσκονται τα μεγαλύτερα εργοστάσια αυτοκινήτων.

• Και οι δύο ομάδες ετοιμάστηκαν σκληρά και επίπονα για να φθάσουν στο υψηλότερο επίπεδο απόδοσης κατά την ημέρα του μεγάλου αγώνα.

• Οι Γιαπωνέζοι νίκησαν με ένα μίλι διαφορά.

• Η διοίκηση της ηττημένης ομάδας όρισε επιτροπή εμπειρογνομόνων να ερευνήσει τα αίτια της ήττας.

• Η απάντηση ήταν ότι η Γιαπωνέζικη ομάδα είχε 8 κωπηλάτες και έναν τιμονιέρη, ενώ η Αμερικάνικη είχε ένα κωπηλάτη και 8 τιμονιέρηδες.

• Το Ανώτατο Συντονιστικό Όργανο Τιμονιέρηδων της Αμερικής ανέθεσε σε παγκοσμίως φήμης εταιρεία να μελετήσει τη δομή της ομάδας.

• Μετά από σπατάλη χρόνου και δαπάνες πολλών εκατομμυρίων δολларίων η απάντηση ήταν ότι η ομάδα απαρτιζόταν από πολλούς τιμονιέρηδες και όχι από αρκετούς κωπηλάτες.

• Για να μη χάσουν και τον επόμενο αγώνα η ομάδα των τιμονιέρηδων αναδιοργανώθηκε ως εξής:

► Αρχιτιμονιέρηδες 3, τιμονιέρηδες τομέων 3, τιμονιέρηδες αναπληρωτές τομέων 2 και αναπτύχθηκε σε επιτημονική βάση σύστημα αύξησης της παραγωγικότητας του κωπηλάτη.

• Πρέπει να δώσουμε στον κωπηλάτη τη δύναμη και το θάρρος που χρειάζεται για να νικήσουμε είπαν όλοι οι τιμονιέρηδες.

• Οι Γιαπωνέζοι νίκησαν ξανά.

• Ταπεινωμένη η ηττημένη εταιρεία πήρε τα εξής εξυγιαντικά μέτρα:

► Απέλυσε τον κωπηλάτη για μειωμένη απόδοση.

► Πλήρωσε την γνωμοδοτική επιτροπή για τις υπηρεσίες της.

► Μοίρασε ένα μεγάλο χρηματικό ποσό στους

τιμονιέρηδες.

► Σταμάτησε τα αναπτυξιακά προγράμματα.

Εάν αυτή η ιστορία θυμίζει ελληνική πραγματικότητα φταίνει μάλλον οι συμπτώσεις.

Ιστορία δεύτερη

Η ιστορία αυτή «ψαρεύτηκε» από την εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ».

Έγινε, λέει, μια παγκόσμιας εμβέλειας έρευνα με κύριο ερώτημα.

«Παρακαλούμε πείτε μας τη γνώμη σας για την έλλειψη τροφής στον υπόλοιπο κόσμο».

Η έρευνα δεν κατέληξε σε κανένα αποτέλεσμα διότι:

► Στην Αφρική κανείς δεν ήξερε τι είναι «τροφή».

► Στη Δυτική Ευρώπη κανείς δεν ήξερε τι είναι «έλλειψη».

► Στην Ανατολική Ευρώπη κανείς δεν ήξερε τι είναι «γνώμη».

► Στη Νότια Αμερική κανείς δεν ήξερε τι θα πει «παρακαλούμε».

► Και στις ΗΠΑ κανείς δεν ήξερε τι είναι «υπόλοιπος κόσμος».

Εθνικό Κέντρο Θαλάσσιων Ερευνών

ΨΥΤΤΑΛΕΙΑ: ΕΛΠΙΔΑ ΖΩΗΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Σύμφωνα με τις μετρήσεις του Εθνικού Κέντρου Θαλάσσιων Ερευνών η διαύγεια του Σαρωνικού έχει φτάσει στα 30 μέτρα, για πρώτη φορά δε μετά 40 χρόνια μία ακτή στην Ελευσίνα κρίθηκε κατάλληλη για μπάνιο.

Κατά 97% καθαρός ο κόλπος, καθαρή και μια ακτής της Ελευσίνας!

Ισορροπίες στη λιμνοθάλασσα του Αμβρακικού κόλπου

Με τους ψαράδες του Αμβρακικού.

Για να εξακολουθήσουμε να απολαμβάνουμε την ομορφιά και τα προϊόντα των λιμνοθαλασσών, είναι απαραίτητο να προστατέψουμε την υδρολογική ισορροπία τους επεμβαίνοντας προσεκτικά μόνο όπου είναι απαραίτητο.

Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να αποκαταστήσουμε τη φυσική κίνηση των νερών και την εισροή γλυκού νερού, γιατί αυτές ρυθμίζουν την αλατότητα, τη βλάστηση, τα ζώα, τα πουλιά και τα ψάρια.

Πηγή ζωής

Αβαθή νερά λοιπόν οι λιμνοθάλασσες, γεμάτα κίνηση και ζωή. Φυσικά εκτροφεία ψαριών και τόπος για να τραφούν αμέτρητα πουλιά. Ζεστή γωνιά για να ξεχειμωνιάσουν εκατοντάδες χιλιάδες εκπρόσωποι της ορνιθοπανίδας και μοναδική πλουτοπαραγωγική πηγή για την αλιεία, την κτηνοτροφία, τον ποιοτι-

κό τουρισμό και τον πολιτισμό. Ενδεικτικά τώρα ας γνωρίσουμε και κάποιους φτερωτούς πρωταγωνιστές σ' αυτόν τον θαυμαστό κόσμο. Οι πελεκάνοι είναι από τα αρχαιότερα πουλιά στη Γη. Υπάρχουν επτά είδη στον κόσμο ενώ στην Ευρώπη μόνο δύο, που και τα δύο φωλιάζουν στην Ελλάδα.

Αργυροπελεκάνος και Ροδοπελεκάνος λοιπόν με τον Αργυροπελεκάνο να είναι το μεγαλύτερο είδος από αυτούς και ένα από τα μεγαλύτερα είδη πουλιών της Γης. Ζυγίζει περίπου έντεκα κιλά και το άνοιγμα των φτερών του φτάνει και 3,20 μέτρα.

Έχει άσπρο σταχτί χρώμα και η «σακούλα» του ράμφους του είναι κόκκινη, ή πορτοκαλοκόκκινη ή και ροζ αναλόγως με την εποχή.

Στα κανάλια του Αμβρακικού

Λουρνησιδα στον Αμβρακικό...

Σταχτοπισκινιάς στο βάλτο, πέρα από το ανάχωμα της Πέτρας.

ΑΡΤΑ

“Η ΑΡΤΑ ΕΙΝΑΙ ΧΡΥΣΟΣ ΜΠΑΞΕΣ, ΚΛΟΥΒΙ ΜΕ ΠΕΝΤΕ ΑΗΔΟΝΙΑ, ΚΑΙ ΟΠΟΙΟΣ ΤΗΝ ΚΑΤΗΓΟΡΕΙ ΝΑ ΤΟΥ ΚΟΠΟΥΝ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ”

Η ΑΡΤΑ: Μία πόλη θρυλική που πέρασε πολλά από το Βυζάντιο έως σήμερα.

Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο (143)

Η ΑΡΤΑ εκτός από το θρυλικό γεφύρι της βγάζει και θρυλικούς ανθρώπους.

Τον **ΓΕΩΡΓΙΟ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ**: Γεννήθηκε στην Άρτα το 1780, γιος καλόγριας της οικογένειας Διμισκή και αγνώστου πατέρα.

Νέος ακόμα γίνεται θύλος της επανάστασης (Αρματωλός στα Άγραφα και μετέπειτα καπετάνιος), έφτασε και έγινε στρατηγός. Σκοτώθηκε τον Απρίλιο το 1827 στην Αθήνα. Υπάρχει και ο Τζουμερκιώτης καπετάνιος, ο θρυλικός **ΚΑΤΣΑΝΤΩΝΗΣ**.

Το πραγματικό του όνομα είναι Αντώνης Μακρυγιάννης σε ηλικία μόλις 11 ετών. Μπήκε στην επανάσταση. Το όνομα Κατσαντώνης το πήρε στο ότι οι γονείς του του έλεγαν «ΚΑΤΣΕ-ΑΝΤΩΝΗ» (μείνε).

Ο Κατσαντώνης πιάστηκε από τον Αλή πασά, όπου και τον κρέμασε στην πλατεία (σε ένα πλάτανο) όπου ξεψύχησε από το ξύλο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΚΟΥΦΑΣ: Γεννήθηκε στο Κομπότι Άρτας. Ήταν ένας από τους ιδρυτές της Φιλικής Εταιρείας το 1814. Μαζί με τον συμπατριώτη του Αθ. Τσακάλωφ και τον Εμ. Ξάνθο. Πέθανε το 1818 στην Κωνσταντινούπολη.

ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ: Γεννήθηκε σ' ένα χωριό κοντά στο Λιδωρίκι. Αναζήτησε καλύτερη τύχη στην Άρτα. Ως έμπορος ο Μακρυγιάννης οργανώνεται στην Φιλική Εταιρεία. Πολέμησε στην μάχη του Πέτα, έλαβε μέρος στη μάχη Σταυρού Τζουμερκών, επίσης έλαβε μέρος και στη μάχη των Πέντε Πηγαδιών. Ο Μακρυγιάννης αγωνίστηκε στην Άρτα. Προστάτευε και βοήθησε πολλούς Αρτινούς όσο βρισκόταν στην Άρτα και πολεμούσε.

Στις 10 Απριλίου το 1821 πιάστηκε και φυλακίστηκε στο φρούριο της Άρτας (το κάστρο) ενώ προσπαθούσε να μεταφέρει όπλα και άλλα εμπορεύματα στην Άρτα. Βασανίστηκε για 3 μήνες περίπου, αλλά κατόρθωσε και το έσκασε από τις φυλακές.

Πέθανε το 1864 (λίγες μέρες πριν πεθάνει προβιάστηκε σε αντιστράτηγο).

Εκτός από τους ήρωες της επανάστασης υπάρχει και μια ιστορική πόλη το **ΠΕΤΑ** (σήμερα είναι δήμος ΠΕΤΑ) που έπαιξε κι αυτή μεγάλο ρόλο στα χρόνια της επανάστασης, όπου έγινε η μάχη του ΠΕΤΑ (2000 Έλληνες αντιμετώπισαν με ηρωισμό 7.000 Τουρκαλβανούς), στις 4 Ιουλίου το 1822.

ΑΡΤΑ. Μια πόλη των αγωνιστών λιγότερη γνωστή (από άλλες πόλεις) για τους αγώνες της και την ιστορία της.

Οι Αιτωλοί έχουν και ένα δημοτικό τραγούδι, ίσως να μην είναι και πολύ γνωστό (δεν το ακούμε πολύ, οι παλαιότεροι ίσως να το θυμούνται).

Εκεί 'ναι οι κλέφτες οι πολλοί (Αιτωλία)

όλοι ντυμένοι στο φλοιορί.

Κάθονται και τρών και πίνουν

και την Άρτα φοβερίζουν.

ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ: Γεννήθηκε στο Μέγα Δέντρο Αιτωλίας από πατέρα Ηπειρώτη.

Το μεγαλύτερο μέρος του έργου του το έγραψε στην Ήπειρο (Τζουμερκα και Β. Ήπειρο) (Αγ. Σαράντα), ίδρυσε 10 σχολεία μέσης εκπαίδευσης και 200 κατώτερα, στην Ζίτσα της Ηπείρου, την Ευρυτανία κ.λπ. Πιάστηκε και εκτελέστηκε στην Β. Ήπειρο το 1779.

ΑΡΤΑ. Μια πόλη με τα περίφημα Τζουμερκα της που είδαν πολλά στα χρόνια της Τουρκοκρατίας και έζησαν περισσότερα στα χρόνια κατοχής και όμως τα Τζουμερκα συνεχίζουν να είναι περήφανα, όπως λέει και το γνωστό δημοτικό τραγούδι.

Τζουμερκα μου περήφανα βουνά μου ξακουσμένα, λιώστε τα χιόνια γρήγορα, σκορπίστε τις αντάρες, να λάμψει ο ήλιος στις κορφές και να 'βγει νιο χορτάρι.

Να ξεκινήσουν τα νερά στις δροσερές βενουσιές, να βγουν οι βλάχοι στα ψηλά βουνά, να βγουν κι οι βλαχοπούλες και να βγουν τα πρόβατα με ολόλαμπρα κουνούνια...».

Αφήνοντας τον πατέρα Κοσμά, πάμε σ' έναν άλλο πνευματικό εκφραστή, του δημοτικού τραγουδιού τον **ΚΩΣΤΑ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ**, όπου γεννήθηκε στο Σύρρακο το 1868.

Αγάπησε το δημοτικό τραγούδι, τόσο όσο οι στίχοι του. Σε πολλά σημεία μοιάζουν με στίχους δημοτικών τραγουδιών. Ένα από τα βιβλία του, είναι «τα τραγούδια του χωριού και της στάνης, επίσης «Ο σταυραετός».

Πέθανε από φυματίωση το 1896 σε ηλικία μόλις 28 ετών.

Ένας ακόμη αγωνιστής Τζουμερκιώτης είναι ο **ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΕΤΗΣ**, όπου γεννήθηκε στο Σύρρακο, σπούδασε ιατρική στην Ιταλία (έγινε ιδιαίτερος γιατρός του γιου του Αλή πασά Μουχτάρ).

Πήρε μέρος στην πρώτη εθνοσυνέλευση στην Επίδαυρο. Ελευθέρωσε την Εύβοια από τους Τούρκους (το 1822-1823). Ανέλαβε υπουργός εσωτερικών, επίσης πρέσβης της Ελλάδας στο Παρίσι (όπου έγινε ιδιαίτερα γνωστός από την φουστανελα που φορούσε), έγινε το 1844 πρώτη φορά πρωθυπουργός, μετά από 3 χρόνια (1847) γίνεται δεύτερη φορά πρωθυπουργός, δυστυχώς μετά από λίγο καιρό πέθανε από νεφρίτιδα.

Ακόμη και σήμερα που τα Τζουμερκα είναι ακόμα περήφανα, υπάρχουν νέοι καλλιτέχνες σήμερα, μπορούν και συνεχίζουν το έργο (Ζωγράφοι, ποιητές), πολιτικοί αυτών των σπουδαίων ανθρώπων που τίμησαν την πόλη τους (Άρτα) και την πατρίδα τους.

«Άρτα είναι χρυσός μπαξές, κλουβί με πέντε αηδονία κι όποιος την κατηγορεί να του κοπούν τα χρόνια».

Το δημοτικό τραγούδι για τον πλάτανο (τον ιστορικό πλάτανο που βρίσκεται στο γεφύρι της Άρτας).

- Τι έχεις καμμένη πλάτανε, και στέκεις μαραμμένος
- Με τις ριζούλες στο νερό, με την δροσιά στα φύλλα
- Μη σε βάρεσε ο βοριάς, να μη κακός αέρας;
- Μηδε βοριάς με βάρεσε, μηδε κακός αγέρας, Αλή πασάς επέρασε με δεκαοχτώ χιλιάδες.
- Μηδε στον ίσκιο μ' έκατοσαν, μηδε και στην δροσιά μου, παρά σημάδι μ' έβαλαν όλοι με την αράδα.
- Κι άλλοι βαρούν τους κλώνους μου κι άλλοι βαρούν τα φύλλα
- Κι ο σκύλος ο Αλή Πασάς βαρεί μες την καρδιά μου.
- Μαράθηκαν τα φύλλα μου, μαράθηκε η καρδιά μου.

Ευχαριστώ
Φίλικά
Μ. ΑΡΑΠΗ

Ιστορίες της γιαγιάς μου και του Αράχθου

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΤΣΟΥΝΗ - ΚΑΜΠΡΗ

Όλα όσα θα διηγηθώ τα άκουσα από τη γιαγιά μου την Αλεξάνδρα. Η Νησίστα Παλαιάς Ελλάδας ελευθερώθηκε με Διάταγμα στα σύνορα του Αράχθου ποταμού το 1881. Η Παλαιά και η Νέα Νησίστα ήταν ένα χωριό που το ονόμασαν Νησίστα Νέας Ελλάδας, επειδή απελευθερώθηκε από τους Τούρκους το 1912-13· τελευταία πολέμησε και ο παππούς μου. Τώρα το ονομάζουν Ροδαυγή.

Με το διάταγμα απελευθερώθηκε η Παλαιά Νησίστα. Ο Βασιλιάς των Ελλήνων Γεώργιος Α' με την ακολουθία του, περιδεύοντας να γνωρίσει τα νέα σύνορα του κράτους στην Ήπειρο το 1881, πήγε στην Παλαιά Νησίστα, στη συνοικία Κρυονέρι. Καθίσαν στον αιωνόβιο και ιστορικό Πλάτανο και γευμάτισαν στον ίσκιο του και ήπιαν τα κρύα νερά του, που πηγάζουν από τις ρίζες του.

Το πρώτο που μου είπε η γιαγιά ήταν πως για να φύγουν από τα δεσμά των Τούρκων ενενήντα οικογένειες από τη Νέα νησίστα και τα περίχωρα, νύχτα με θολό ποτάμι ρίχτηκαν απέναντι να μην τους δουν οι Τούρκοι. Πήραν λίγα πράγματα, ό,τι μπορούσαν και έτσι γίνανε πρόσφυγες στον τόπο τους.

Γεννήθηκα στη Νησίστα Παλαιάς Ελλάδας (σήμερα Κεντρικό νομού Άρτας), στη συνοικία φτέρη. Παρασυρμένη σε μία ραψωδιά με τις μνήμες της νεότητας, τους πόθους του μέλλοντος ολάνθιστους και στοχασμούς για Ειρήνη και Ευημερία στην ανθρωπότητα, έγραψα τούτο το έργο.

Με γέμισε πάθος για την ειρήνη στον κόσμο, επειδή στον εικοστό αιώνα είχαμε τις συμφορές δύο παγκόσμιων πολέμων. Παρά τη χαλεπή δύναμή μου, κατόρθωσα να προσφέρω κάτι γι' αυτό που πιστεύω, στη δύναμη και τους πλούσιους καρπούς που προσφέρουν οι αγώνες και η δουλειά, ακόμα και στις πιο αντίξοες συνθήκες.

περίπου δέκα χρόνων, αγαπούσε κάποιον νέο. Το μόνο που έκανε ήταν να αλλάζει φορέματα όταν περνούσε εκείνος για να τη βλέπει όμορφη. Την πάντρεψαν με άλλον. Δεν είχε δα η γυναίκα το δικαίωμα εκλογής του συζύγου εκείνο τον καιρό.

Επίσης μου έλεγε και κάποια τραγούδια, τα οποία παραθέτω στη συνέχεια.

Ανάμεσα στα άλλα μου αφηγήθηκε και για τον παππού μου, πως ήταν ωραίος άντρας και παλικάρι. Με τους Τούρκους έλυνε τις διαφορές του με το σπαθί του μόνος. Ο παππούς αφηρούσε τον κίνδυνο. Έτσι περνούσε το ποτάμι για να φέρνει λαθραία που χρειαζόταν για να ζήσουν. Την τελευταία φορά φορτωμένος λαθραία και περτώνοντας το ποτάμι τον είδε η τούρκικη φρουρά, τον πυροβόλησαν στη μέση στο γιγλό όπου και έμεινε νεκρός. Μετά τον έσυραν σε έναν πλάτανο και τον κρέμασαν με τα πόδια επάνω. Όμως και οι φονιάδες του τον θαύμασαν, όπως είπε ο θείος Αλέκος Μάρης στην αδελφή μου Χρυσανγή, μετάνιωσαν που χάλασαν αυτόν τον ατρόμητο άνθρωπο. Ακόμα και νεκρός φάνταζε στα φοβισμένα μάτια τους ολοζώντανος και λεβέντης. Τον πήγαν στη γιαγιά νεκρό. Η ταραχή της δεν περιγράφεται. Έχασε τον άντρα της και τώρα έπρεπε μόνη της να προστατεύσει τα παιδιά της.

Ο παππούς είχε πολεμήσει με τους Τούρκους το 1912-13. Όταν γύρισε από τον πόλεμο κρέμασε τα δύο όπλα του στον τοίχο του σπιτιού του με καμάρι. Αυτά είχε η γιαγιά μου ενθύμιο από τον άντρα της. Όταν πέρασαν μετά από χρόνια τα αντάρτικα του Ζέρβα το βρήκαν καλό να της τα πάρουν.

Ο παππούς όμως δεν ήταν μόνο παλικάρι. Τον θαύμαζαν και οι Τούρκοι, γιατί είχε το θάρρος και τη λεβεντιά απέναντί τους. Όταν περνούσαν τα καρβάνια των Τούρκων πριν φτάσουν στη Νέα Νησίστα, πήγαινε και απαιτούσε να του δώσουν τρόφιμα από τα απαγορευμένα. Επειδή τον φοβόντουσαν εκείνοι, οι

λίγοι όπως ήταν της φρουράς και για να ξεμπλέκουν με τον ατίθασο παππού, τού 'διναν.

Ακόμη περισσότερο ήταν το καμάρι των Ελλήνων. Έπαιζε καλό βιολί, το οποίο έμεινε στην κουνιάδα του Ελένη στα Λαγκάδια, όπου έπαιξε για τελευταία φορά πριν πάει στο ποτάμι για τρόφιμα, όπου τον σκότωσαν. Πέθανε η γιαγιά μου στα εκατό της χρόνια, καθώς την έριξε μια κατσίκια και έμεινε παράλυτη. Η τροφή της ήταν πάντα λιτή γι' αυτό έζησε έναν αιώνα.

Ένα καλοκαίρι που πήγα στο χωριό, μου είπε η θεία Σοφία, σύζυγος του θείου Θωμά Αναστασόπουλου, νύμφης της αδελφής της, γιαγιά της Ελένης, αν θέλω να το πάρω. Εγώ της είπα άσε να διαβάσουν τα παιδιά και το ξαναπαίρνω. Άρρησα να πάω στο χωριό, γιατί τραυματίστηκα σε αυτοκινητικό ατύχημα.

Η θεία Σοφία πέθανε και δεν ξέρω τι απέγινε το βιολί του παππού μου, που το θυμάμαι πάντα. Ο άντρας της θείας Σοφίας είχε πάθει κρουσπαγήματα στα πόδια του από τον Αλβανικό πόλεμο. Τον φέρανε στο Λαϊκό νοσοκομείο, όπου πήγαμε και τον είδαμε, αλλά δεν γινόταν τίποτε. Πέθανε στο χωριό του, στα Λαγκάδια. Αυτό είναι το τίμημα, που πληρώνουν τα παλικάρια της σκληρωμένης πατρίδας μας.

Η γιαγιά μου είχε οχτώ παιδιά, τέσσερα κορίτσια και τέσσερα αγόρια, από τα οποία μόνον ο ένας της γιος, ο Νίκος, πέθανε σε μεγάλη ηλικία. Αφού έζησε στην Αμερική 45 χρόνια, επέστρεψε στην Αθήνα και πέθανε. Δύο από τα αγόρια της πολέμησαν στη Μ. Ασία το 1922-23, στη Μικρασιατική καταστροφή.

Ο ένας ήταν ο πατέρας μου, ο Χρήστος Καμπρής και ο άλλος ο Γιώργος, ο οποίος πιάστηκε αιχμάλωτος. Αυτά μας τα διηγήθηκε ο ίδιος ο θείος ο Γιώργος. Τον είχαν οι Τούρκοι γυμνό με μια λινάτσα στο λαιμό, ξυπόλυτο στο κρύο και τον χιόνι, τον έβαζαν να τραβάει το κάρο, αντί για άλογο.

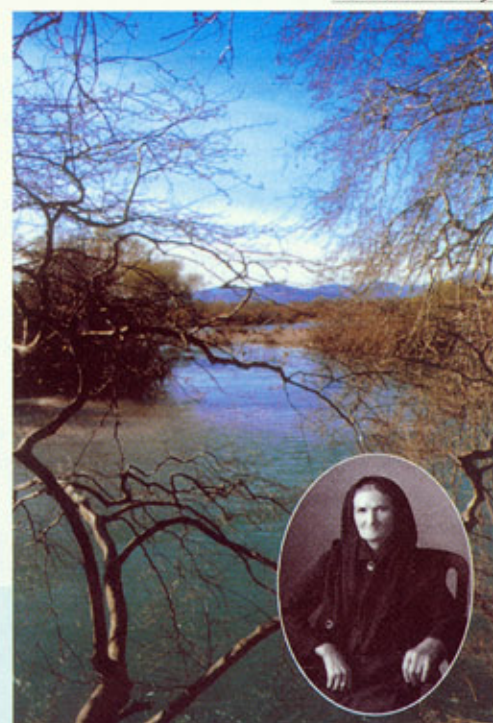
Μνημόσυνο γιαγιάς για το γιο της Γιώργο

Όταν η γιαγιά μου του έκανε το μνημόσυνο των τριών χρόνων, τον είδε να έρχεται σαν φάντασμα μπροστά της κι έπαθε σοκ. Ήταν γεροδεμένος άντρας κι άντεξε τις κακουχίες και τα βάσανα των Τούρκων. Παντρεύτηκε, έκανε οικογένεια, όμως μετά από λίγα χρόνια έμεινε παράλυτος απ' όσα είχε περάσει. Η θεία Βάγια, η γυναίκα του, τον έβαζε σ' ένα καροτσάκι και τον πήγαινε βόλτες πριν πεθάνει.

Ο γιος της Βασιλίδας δούλευε στη Μ. Βρετανία κι ετοιμαζόταν να παντρευτεί. Όταν τον επιστράτευσαν, ενώ ανήκε στο ναυτικό, εκείνος πήγε μ' έναν φίλο του στρατηγό στην πρώτη γραμμή στο Αλβανικό μέτωπο. Μόλις πήγαν στο μέτωπο σκοτώθηκαν και οι δύο.

Η μητέρα μου Πηνελόπη έκανε φανουρόπιτα για να δει στον ύπνο της τι έγινε ο κουνιάδος της ο Βασίλης και τον είδε στο όνειρό της να της λέει: «μην με περιμένεις, δεν θα έρθω». Τότε ο πατέρας μου πήγε στο ραδιοφωνικό σταθμό στην Αθήνα να μάθει νέα για τον αδελφό του. Του απάντησαν ότι είναι εξαφανισθέντες ο αδελφός του και ο φίλος του. Σκοτώθηκαν και σκεπάστηκαν απ' το χιόνι.

Με την κατοχή των Γερμανών που ήρθαν και στην Άρτα, μας ειδοποίησαν να φύγουμε από τα σπίτια μας, γιατί θα ανέβαιναν και θα έκαιγαν τα σπίτια. Ο πατέρας μου με τη μητέρα μου, επειδή θα φεύγαμε εξαιτίας των Γερμανών, σκάψανε σ' έναν στάβλο και βάλανε μια μεγάλη κασέλα. Τη γέμισαν με τα πιο χρήσιμα πράγματα. Ρούχα, χαρτιά, φωτογραφίες. Βάλανε επάνω έναν τσίγκο και λίγα άχυρα να μην φαίνεται το σκάψιμο. Όταν ήρθαν οι Γερμανοί βάλανε φωτιά στον στάβλο. Μπήκαν τα νερά της βροχής και βγήκαν όλα σάπια. Η μητέρα μου έκρυψε λίγα ρούχα στο δάσος επάνω από το σπίτι μας, τα οποία μας τα κλέψαν και μείναμε με ό,τι φορούσαμε. Αφού φύγαμε, κρυφτήκαμε

μέσα σε ρεματιές με δασιά πλατάνια, με αντίσκηνα επάνω για τη βροχή. Τα αδελφια μου τα κρατούσαν οι γονείς μου στην αγκαλιά τους. Εγώ καθόμουν σε μια πέτρα. Το νερό έφτασε στα γόνατά μου. Δεν μπορούσαμε να ανάψουμε φως, γιατί οι Γερμανοί με τις φωτοβολίδες θα μας έβλεπαν. Το πρωί δεν μπορούσα να σταθώ στα πόδια μου από την υγρασία. Η γιαγιά μου δεν ήθελε να 'ρθει μαζί μας. Μόνο έβαλε χλωρά ξύλα στα τζάκι της να καπνίζουν, ώστε να φαίνεται φωτιά και έτσι γλίτωσε το σπίτι της.

Η γιαγιά έσωσε το σπίτι μας

Ύστερα η γιαγιά έσβησε το δικό μας που είχανε βάλει φωτιά, το οποίο δεν είχε τελειώσει ακόμα, γιατί φύγαμε οι μαραγκοί για τον Αλβανικό πόλεμο. Ο πατέρας μου σκοτώθηκε στα Δεκεμβριανά το 1944 στο Πετροβούνι Άρτας με την αναχώρηση των Γερμανών. Μείναμε ορφανοί και έρημοι, πήραμε τα μάτια μας και το δρόμο για την ξενιτιά, για καλύτερη τύχη. Ερήμωσαν τα σπίτια μας. Η γιαγιά μου έχασε τέσσερις άντρες από το σπίτι της.

Όταν τελείωσε ο Αλβανικός πόλεμος και πολλοί στρατιώτες περνούσαν έξω από το σπίτι μας να πάνε στα σπίτια τους, τους ρωτούσε η μητέρα μου αν είδαν τον θείο Βασίλη, τον κουνιάδο της και εκείνοι απαντούσαν ότι δεν ήξεραν.

Ζύμωνε τρεις φορές την ημέρα και τους έδινε ψωμί και λίγο τυρί ή ό,τι άλλο είχε, να φτάνουν στα σπίτια τους.

Εγώ όταν μεγάλωσα άρχισα να γράφω για Ειρήνη. Με τον πόλεμο δεν κερδίζουμε τίποτε, μόνον συμφορές, ενώ με τη λογική μπορούμε να λύσουμε τις διαφορές, αν δεν είμαστε πολεμοχαρείς. Παιδί ακόμα έγραψα ένα ποιηματάκι για το χωριό μου, που με συγκίνησε το κρατάω σαν φυλαχτό στο προσωπικό μου αρχείο.

Ο ΑΡΑΧΘΟΣ

Εφημερίδα του πολιτιστικού
Συλλόγου
Κεντρικιωτών Άρτας
"Ο ΑΡΑΧΘΟΣ"
Ερατοσθένους 6 -
Κ. Ηλιούπολη - 163 41

*

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
Ο Πρόεδρος του Συλλόγου
Χρήστος Ι.Κ. Αντωνίου
Τηλ: 210/99.29.013
Fax: 210/99.61.787

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Χρήστος Ι.Κ. Αντωνίου (πρόεδρος)
Τηλ. 210/99.29.013

Γεώργιος Κων. Γιώτης
(Αντιπρόεδρος)
Τηλ. 210/23.81.802 - Κιν. 693/24.26.893
Γλυκερία Βασ. Γιώτη (Γ. Γραμματέας)
Τηλ. 210/23.84.120 - Κιν. 697/43.73.505

Δημήτριος Αρ. Τατσής
Τηλ. 210/26.16.637 - Κιν. 693/47.43.292

*

ΜΑΚΕΤΑ - ΔΙΑΧΩΡΙΣΜΟΙ-MONTAZ
"FORMAT"
Τηλ. 210/51.53.300-6
• Fax: 210/51.53.306

Στο γιο της τον Βασίλη, το μικρότερο από τα παιδιά της, είχε αδυναμία και σε μένα που είχα το όνομά της και πήγαινα όπου με έστελνε. Η μητέρα μου Πηνελόπη, όταν μαγείρευε, το πρώτο πιάτο το έβγαζε στη γιαγιά να της το πάω. Η γιαγιά μου είχε στην αυλή της μια μεγάλη καταπράσινη μουριά. Με έπαιρνε στοργικά κοντά, καθόμαστε στο πεζούλι και μου έλεγε διάφορες ιστορίες από τη ζωή της, που δεν τις θυμάμαι όλες.

Ακόμη και τούτο το ωραίο. Μου είπε: όταν ήταν

τον φοβόντουσαν εκείνοι, οι

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η Βασιλική Καλογήρου (κόρη του Ιωάννη και της Ευαγγελίας (Λούλα) Θεοχάρη από το Κεντρικό, σύζυγος Δημητρίου Καλογήρου, γέννησε στις 26 Σεπτεμβρίου 2003 στην Αθήνα ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.
- Η Μαρία σύζυγος του Ιωάννη Κ. Αντωνίου από Λαγκάδια Κεντρικού γέννησε στις 15 Οκτωβρίου 2003 στην Αθήνα ένα χαριτωμένο κοριτσάκι.
- Η Μαίρη κόρη του Χρήστου Αγγέλη και της Ελευθερίας Μάρη από το Βαθύκαμπο Κεντρικού γέννησε στις 10 Δεκεμβρίου 2003 ένα χαριτωμένο αγοράκι.

«Ο Άραχθος εύχεται στους γονείς και παππούδες να τους ζήσουν τα νεογέννητα και να τα δουν όπως επιθυμούν»

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Στις 3 Αυγούστου 2003 στην Μεγαλόχαρη Άρτης ο Χρήστος Βασ. Σφήκας από το Κρυονέρι Κεντρικού βάπτισε τον υιό του και το όνομα αυτού Σπυρίδων. Νονά η Παναγιώτα Ι. Κοσουβάκη. Ακολούθησε δεξίωση σε κέντρο της Μεγαλόχαρης.

«Ο Άραχθος εύχεται στους γονείς, στη νονά και στους παππούδες να τους ζήσει το νεοβάπτιστο».

ΓΑΜΟΙ

- Στις 4 Οκτωβρίου 2003 στον Μητροπολιτικό Ναό Αγίου Βησσαρίωνος Καλαμπάκας έγιναν οι γάμοι της Ιωάννας (ΖΑΝΕΤ) Χρήστου Γιώτη (Καθηγήτρια Αγγλικών) από το Βαθύκαμπο Κεντρικού με τον Αθανάσιο Δημ. Σινάνη (Καθηγητή Φυσικής Αγωγής) από την Καλαμπάκα.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Μετά το μυστήριο του γάμου ακολούθησε δεξίωση στο κέντρο «Τσίκαρη» έξω από την Καλαμπάκα στην Εθνική οδό Καλαμπάκας - Ιωαννίνων. Κουμπάροι ήταν η Βανέσσα Καμινάρη - Νίκα και ο σύζυγός της Δημήτριος Νίκας (Ιατρός Καρδιολόγος).

Η νύφη θα πεί το κρασί που της προσφέρει ο πατέρας της έξω από το σπήν. Μετά θα πετάξει προς τα πίσω το ποτήρι για να σπάσει, σπάζοντας έτσι κατά την παράδοση το δεσμό της με την οικογένεια των γονιών της, αφού σε λίγο δημιουργεί την δική της οικογένεια.

Η κουμπάρα Βανέσσα Καμινάρη - Νίκα, αλλάζει τα στέφανα της Ιωάννας Χρήστου Γιώτη και του Αθανασίου Δημ. Σινάνη. Η παρουσία δε της Βυζαντινής χορωδίας Καλαμπάκας στο μυστήριο, έδωσε μια όμορφη μουσαγωγική αίσθηση στους εκλεκτούς καλεσμένους.

ΓΑΜΟΙ

Στη φωτογραφία το νέο ζεύγος Ιωάννας και Αθανασίου Σινάνη με τους κουμπάρους τους Βανέσσα και Δημήτριο Νίκα.

- Στις 5 Οκτωβρίου 2003 στον Ιερό Ναό Αγίων Αναργύρων Ακροναυπλίας έγιναν οι γάμοι του Νικολάου Βασ. Μπόμπουλη από την Φτέρη Κεντρικού με την Ουρανία Μέλλου από την Ερμιόνη.
- Στις 27 Οκτωβρίου 2003 στον Ιερό Ναό Αγίας Φωτεινής Ιλισσού έγιναν οι γάμοι του Βαλέριου Χρ. Καμπρή από την Φτέρη Κεντρικού με την Δήμητρα Στυλ. Αλεξανδρίδη από την Αθήνα.

«Ο Άραχθος εύχεται στα νέα ζευγάρια βίον ανθόσπαρτον και καλούς απογόνους»

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 12 Δεκεμβρίου 2003 πέθανε στην Άρτα ο Νικόλαος Μελιος σε ηλικία 68 ετών (γαμπρός του Βασιλη Καλιακάτσου). Η κηδεία έγινε την επομένη στο Κοιμητήριο της Άρτας.
- Στις 16 Δεκεμβρίου 2003 πέθανε στη Φτέρη Κεντρικού η Λαμπρινή Π. Ραχιώτη σε ηλικία 86 ετών. Η κηδεία έγινε την επομένη στον Ιερό Ναό της Αγίας Παρασκευής στη Φτέρη Κεντρικού.
- Στις 5 Δεκεμβρίου 2003 πέθανε στην Αθήνα ο Βασίλειος Θ. Γεωργίου από το Κρυονέρι Κεντρικού σε ηλικία 97 ετών. Η κηδεία έγινε την επομένη στον Ιερό Ναό Αγίας Μαρίας Ηλιούπολης (Νεκροταφείο Ηλιούπολης).
- Στις 5 Δεκεμβρίου 2003 πέθανε ο Λάμπρος Κ. Πλεύρης από την Αβαρίτσα Παλαιοκατούνου (καταγωγή της μητέρας του Σοφίας Ευαγγ. Καλιακάτσου από τους Ναζαίους Κεντρικού) σε ηλικία 73 ετών. Η κηδεία έγινε την επομένη στον Ιερό Ναό Αγίου Θεοδώρου από το Κοιμητήριο της Αβαρίτσας.
- Στις 17 Δεκεμβρίου 2003 πέθανε στο Νοσοκομείο της Άρτας η Λαμπρινή σύζυγος Περικλή Γ. Ραχιώτη από την Φτέρη Κεντρικού σε ηλικία 86 ετών. Η κηδεία έγινε την επομένη στο Νεκροταφείο της Φτέρας Κεντρικού.
- Στις 29 Δεκεμβρίου 2003 πέθανε στην Αθήνα ο Χρήστος Η. Αποστόλης από το Τραπεζάκι Διστράτου σε ηλικία 79 ετών. Η κηδεία έγινε την επομένη στο Νεκροταφείο Τραπεζακίου Διστράτου.
- Στις 1 Ιανουαρίου 2004 πέθανε στην Άρτα ο Νικόλαος Δ. Χουλιάρας από την Άρτα σε ηλικία 63 ετών. Η κηδεία έγινε την επομένη στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Άρτας.

«Ο Άραχθος εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στις οικογένειες των ανωτέρω».

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Στις 5 Οκτωβρίου 2003 στον Ιερό Ναό του Αγίου Κων/νου & Ελένης Κρυονερίου έγινε το μνημόσυνο (εξάμηνο) της Άννας Σπύρου.
- Στις 19 Οκτωβρίου 2003 στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου στους Ναζαίους έγινε το (εξάμηνο) μνημόσυνο του Νικολάου Ι. Καλιακάτσου.
- Στις 16 Νοεμβρίου 2003 στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου στους Ναζαίους έγινε το μνημόσυνο των πέντε (χρόνων) από το θάνατο της Σοφίας χήρας Κων/νου Γ. Καλιακάτσου.
- Στις 23 Νοεμβρίου 2003 στον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου στους Ναζαίους έγινε το μνημόσυνο των πέντε (χρόνων) από το θάνατο της Σοφίας χήρας Κων/νου Γ. Καλιακάτσου.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

- Στις 29 Νοεμβρίου 2003 στο Κοιμητήριο Λαγκαδίων Κεντρικού τελέσθη Τρισάγιο στη μνήμη του Ιωάννη Κ. Αντωνίου από τον γιο του Ανδρέα Ι. Κ. Αντωνίου και τους εγγονούς του Δημήτριο Αρ. Τατσή, Δημήτριο Γ. Αντωνίου και Απόλλωνα Χρ. Αντωνίου από την συμπλήρωση τεσσάρων χρόνων από το θάνατό του.
- Στις 30 Νοεμβρίου 2003 στον Ιερό Ναό των Αγίων Αποστόλων Βαθυκάμπου έγινε το ετήσιο μνημόσυνο της Ανθούλας χήρας Νικολάου Ι. Ψυχογιού.
- Στις 30 Νοεμβρίου 2003 στον Ιερό Ναό των Αγίων Αποστόλων Βαθυκάμπου έγινε το ετήσιο μνημόσυνο της Ανθούλας χήρας Νικολάου Ι. Ψυχογιού.
- Στις 30 Νοεμβρίου 2003 στον Ιερό Ναό Αγίας Φανερωμένης Τραπεζακίου έγινε το ετήσιο μνημόσυνο του Θεοδώρου Η. Αποστόλη.
- Στις 6 Δεκεμβρίου 2003 στο Κοιμητήριο Παπάγου τελέσθη Τρισάγιο στη μνήμη του Κων/νου Γ. Ζώη από τον Ιωάννη Κ. Ζιώρη από τους Καπνούς Σουμεσιού Ροδαυγής.
- Στις 4 Ιανουαρίου 2004 στον Ιερό Ναό του Αγίου Κων/νου & Ελένης Κρυονερίου έγινε το ετήσιο μνημόσυνο του Ιωάννη Δ. Κωσταγιώργου.

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

«ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΖΗΜΙΩΝ ΠΟΥ ΠΡΟΚΛΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΠΥΡΚΑΓΙΑ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΤΟΥΣ ΝΑΖΑΙΟΥΣ»

ΕΞΟΔΑ	ΕΥΡΩ	ΕΞΟΔΑ	ΕΥΡΩ
1. Βασίλειος Χ. Καλιακάτσος.....	100 €	33. Γιάννης Ν. Καλιακάτσος.....	100 €
2. Γεώργιος Αν. Χουλιάρας.....	150 €	34. Δημήτριος Γ. Καλιακάτσος.....	100 €
3. Κώστας Π. Λαμπράκης.....	150 €	35. Παντελής Α. Λαμπράκης.....	100 €
4. Πάνος Δ. Λαμπράκης.....	100 €	36. Φωτεινή Γ. Παπά.....	100 €
5. Γεώργιος Ι. Λαμπράκης.....	100 €	37. Απόστολος Ζ. Ζαχαρίας.....	100 €
6. Λάμπρος Γ. Καλιακάτσος.....	100 €	38. Κώστας Ν. Α. Καλιακάτσος.....	100 €
7. Γεώργιος Α. Καλιακάτσος.....	100 €	39. Γιάννης & Αθανασία Τριάντου.....	100 €
8. Βασίλειος Γ. Λαμπράκης.....	50 €	40. Νίκος & Αθανασία Τριάντου.....	100 €
9. Ευαγγελή Δ. Ψυχογιού.....	50 €	41. Κώστας Γ. Κωνσταντίνης.....	20 €
10. Θεόδωρος Γ. Γεωργίου.....	100 €	42. Παύλος Γ. Κωνσταντίνης.....	20 €
11. Αλέξανδρος Γ. Καλιακάτσος.....	100 €	43. Κώστας Β & Δ. Καλιακάτσος.....	50 €
12. Γιάννης Κ. Κωνσταντίνης.....	100 €	44. Γιαννούλα Μέλλου.....	20 €
13. Αρετή Χ. Καλιακάτσου.....	100 €	45. Λούλα Δ. Καλιακάτσου.....	60 €
14. Παρασκευή Γ. Καλιακάτσου.....	100 €	Τσελέντη.....	50 €
15. Απόστολος Φλώρος.....	100 €	46. Γεωργία Ζ. Μάτση.....	50 €
16. Φάνης Α. Καλιακάτσος.....	100 €	47. Ευαγγελία Ζ. Μάτση.....	50 €
17. Χριστόδουλος Α. Καλιακάτσος.....	100 €	48. Γιώργος Β. Καλιακάτσος.....	50 €
18. Χρήστος Κ. Θεοδώρου.....	140 €	49. Κώστας Ν. Καλιακάτσος.....	50 €
19. Χρήστος Ι. Καλιακάτσος.....	140 €	50. Πέτρος Κ. Λαμπράκης.....	50 €
20. Αναστάσιος Δ. Καλιακάτσος.....	100 €	51. Ελευθερία Γ. Σταυράκη.....	50 €
21. Χριστόφορος Δ. Καλιακάτσος.....	100 €	Ζαχαρή.....	50 €
22. Αλκιβιάδης Β. Καλιακάτσος.....	100 €	52. Ανώνυμος-Συνδρομητής.....	50 €
23. Βασίλειος Δ. Σπύρου.....	100 €	53. Ανώνυμος-Συνδρομητής.....	20 €
24. Γεώργιος Κ. Μπόμπουλη.....	100 €	54. Νίκος Χ. Καλιακάτσος.....	10 €
25. Νίκος Β. Καλιακάτσος.....	600 €	55. Γιώργος Ν. Ψυχογιός.....	10 €
26. Χρήστος Π. Ζαχαρίας.....	100 €	56. Αρίστος Οικονόμου.....	50 €
27. Δημήτριος Δ. Λαμπράκης.....	100 €	57. Τέλης Ραχιώτης.....	30 €
28. Νίκος Α. Χουλιάρας.....	100 €	58. Γιάννης Κ. Καλιακάτσος.....	30 €
29. Τάσος Κ. Καλιακάτσος.....	100 €	59. Αντώνης Μάνος.....	100 €
30. Κώστας Β. Γ. Καλιακάτσος.....	100 €	60. Χρυσούλα Π. Καλιακάτσου.....	100 €
31. Κώστας Δ. Ζαχαρίας.....	100 €	61. Γιώργος Καλιακάτσος.....	50 €
32. Βασίλης Δ. Ζαχαρίας.....	100 €	62. Φάνης Γεωργιανίνης.....	20 €
Σύνολο		5.480,00 €	

ΕΞΟΔΑ	ΕΥΡΩ
Δεσποτικό.....	2.850,00 €
με μικροεπισκευές.....	1.300,00 €
Ηλεκτροδότηση καμπίνας.....	42,00 €
Ένα μικρόφωνο.....	
Σύνολο	4.192,00 €

ΕΞΟΔΑ-ΕΞΟΔΑ = 5.480,00 - 4.192,00 = 1.288,00 € ΥΠΟΛΟΙΠΟ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΑΡΑΧΘΟΥ: Το Δ.Σ. του ΑΡΑΧΘΟΥ προσφέρει επίσης 300,00 €

ΔΩΡΕΕΣ	
Θάνατος & Ιωάννα Κολοβού.....	400 € Για Εικόνα Δεσποτικού
Γιάννης & Αθανασία Τριάντου.....	130 € Προσκυνητάρι
Βασίλης Π. Λαμπράκης.....	Ηλεκτρική Εγκατάσταση & 2 φώτα στα αναλόγια
Κώστας Θ. Γεωργίου.....	3.500 € Επίσκεψη Ιατρείου
Δημήτριος Θ. Γεωργίου.....	3.500 € Επίσκεψη Ιατρείου
Σύνολο.....	7.530,00 €

ΕΞΟΔΑ ΙΑΤΡΕΙΟΥ 2.150,00 € - 7.530,00 € = 5.380,00 €

Το υπόλοιπο ποσό 5.380,00 € + το υπόλοιπο 1.288,00 € θα διατεθούν για την (θέρμανση της εκκλησίας - συσσωρευτές) **ΣΥΝΟΛΟ: 6.668,00 €**

ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΑΧΑΡΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΠΟΙΗΤΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΗ
Πρωτοπρεσβύτερου ΝΙΚ. Δ. ΚΙΤΣΟΥ

Ο ΓΕΡΟΣ ΜΑΘΗΤΗΣ

Στο Γυμνάσιο εισαχθείς
κατ' ιδίαν διδασθείς
δίδω τώρα εξετάσεις
μετ' επιμελείας πάσης.
Στο θρανίο μου επάνω
ούτε μια στιγμή δεν χάνω.
Είμαι βέβαια μεγάλος
και δεν βλέπω νάναι κι άλλος
στη δική μου ηλικία
λέτε νά 'κανα βλακεία;
Είπε κάποιος μια φορά
πώς ποτέ δεν είν' αργά
δεν πειράζ' η ηλικία
φθάνει νάνει προθυμία
και στα λόγια του αυτά
στηριχθείς και γω πιστά
δεν με νοιάζει τι θα πει

κοινωνία σαν με δει.
Πάω, μπαίνω στο σχολείο
και διαβάζω στο βιβλίο
κι είν' τα γράμματα παιδιά
θησανρός με τα σωστά,
το μυαλό εκεί ξυπνά
και το σύμπαν ερευνά.
Ναι. Μαθαίνεις ιστορία,
φυσική, γεωγραφία,
Θεία Λόγια και αρχαία,
πούν' ωφέλημα κι ωραία,
γαλλικά, γραμματική,
νέα κι αριθμητική,
ανεβαίνει η ψυχή.
Κλείνοντας το ποίημά μου
γράφω τέλος τ' όνομά μου:
Νίκο-Κίτσος Δημητρίου.

ΑΡΤΑ 26-9-1948

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Επωφεληθείς μιας ενεργητικής διατάξεως του Υπουργείου Παιδείας, που προέβλεπε, ότι, όσοι επιθυμούν, δύνανται, αφού εισαχθούν με εξετάσεις στο Γυμνάσιο, στη συνέχεια χωρίς να φοιτήσουν σ' αυτό να προσέλθουν τον Ιούνιο, ως κατ' ιδίαν διδασκόντες να διαγωνισθούν και να προαχθούν για την επόμενη τάξη. Σε ηλικία 27 ετών διαγωνίστηκα και πέρασα στη Β' Τάξη και συνέχισα κατά τον ίδιο τρόπο και τη δεύτερη χρονιά, προαχθείς κανονικά.
Το γεγονός αυτό μου έδωσε την αφορμή να γράψω το παραπάνω ποίημα.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ ΒΑΡΓΑΡΕΛΙΟΥ ΚΑΙ ΕΥΡΥΤΕΡΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

(Από το βιβλίο του ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΤΣΑΝΗ

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΑΝΟΣ (1911-1998)

Ο Γιάννης υπήρξε ένας πνευματικός άνθρωπος, ποιητής, αρθρογράφος, μελετητής και δάσκαλος. Γεννήθηκε στο Βουργαρέλι από φτωχούς γονείς το 1911. Ορφάνεψε από μικρός. Έτσι τον δέχτηκαν στο Οικοτροφείο των Ιωαννίνων, όταν αποφοίτησε από το 3τάξιο Σχολαρχείο και σπούδασε δάσκαλος στο 5τάξιο Διδασκαλείο. Τις σπουδές του τελείωσε το 1931 και από το 1934 μέχρι το 1946 δίδαξε στο Δημοτικό Σχολείο του Βουργαρελίου.

Υπήρξε μαθητής του το 1937 και 1938 στην 5η και 6η τάξη του δημοτικού σχολείου Βουργαρελίου.

Ήταν ένας εκλεκτός εκπαιδευτικός πολύ διαβασμένος, προοδευτικός στις ιδέες του και ταλαντούχος στη διδασκαλία.

Όταν μας παρέλαβε στην πέμπτη τάξη είχαμε δυσκολία ακόμη και στην ανάγνωση παρότι η τάξη είχε πανέξυπνους μαθητές. Με την επιμονή του και την μεθοδική του εργασία μας έκανε ξεφτέρια. Δε στάθηκε ποτέ και μόνο στα κλασσικά βιβλία του σχολείου. Θυμάμαι ότι για να κινήσει το ενδιαφέρον μας για τους Έλληνες λογοτέχνες διάβαζε μια ολόκληρη εβδομάδα στην τάξη το διήγημα του Ζαχαρία Παπαντωνίου «Τα ψηλά βουνά». Ακόμα στριφογυρίζει στη μνήμη μου ο μεθυσμένος Μυλωνάς που στραβοκούμπωνε το γιλέκο του και ήταν παραπονούμενος με το ράφτη του, γιατί του έραψε στραβά το γελέκο αφού περίσσευε ένα κουμπί από πάνω και μια κουμπότρυπα από κάτω.

Η κατοχή χώρισε τους Έλληνες σε πολιτικές παρατάξεις. Εκείνος ακολούθησε την αριστερή παράταξη. Αυτό του στοίχισε πολλές περιπέτειες, του στέριψε δε και τη συνέχιση της διδασκαλίας. Στις πιο πάνω δυσκολίες προστέθηκε και το θέμα σοβαρής ασθένειας που τον βασάνισε πολλά χρόνια και που το αντιμετώπισε με τη γερή του κράση και τη βελτίωση των φαρμάκων.

Όμως αφιέρωσε τη ζωή του στη μελέτη κυρίως σε θέματα ιστορικά, λαογραφικά και κοινωνικά. Έγραψε ωραία ποιήματα τα οποία εξέδωσε σε βιβλίο: «Άνθρωποι και τοπίο», καθώς και τα «Χελιδονίσματα», ποιητική συλλογή για παιδιά του Δημοτικού Σχολείου.

Αγαπούσε με πάθος το όμορφο χωριό του Βουργαρέλι και υπήρξε τακτικός συντάκτης της Εφημερίδας «Το Βουργαρέλι» του Συλλόγου Βουργαρελιωτών Αττικής. Έτσι άφησε μια πολύ αξιολογη κληρονομιά για τα ιστορικά, λαογραφικά και πολιτιστικά στοιχεία του χωριού μας και της γύρω περιοχής. Μπορώ επομένως να πω πως το Βουργαρέλι οφείλει πολλά στο Γιάννη

Κατσάνο. Η συγκέντρωση διαφύλαξη στοιχείων πνευματικών ανθρώπων του χωριού μας, η επεξεργασία των στοιχείων και η παρουσία τους σε άρθρα στην Εφημερίδα «Το Βουργαρέλι» αποτελούν εκλεκτή και σημαντική εργασία για τις νεώτερες γενιές. Αν μάλιστα λάβει κανείς υπόψη ότι ο Σύλλογος των Βουργαρελιωτών Αττικής εκδίδει βιβλία με τα αρχεία των εφημερίδων «το Βουργαρέλι» μπορεί να είμαστε βέβαιοι ότι το χωριό μας γνωρίζει την ιστορία του.

Ο αείμνηστος Γιάννης έβαλε την σφραγίδα σ' αυτήν την εκλεκτή προσπάθεια.

Εκφράζοντας την προσωπική μου άποψη, πιστεύω ότι η παρούσα έκδοση θα αποτελέσει ένα πολύτιμο βοήθημα για τους ασχολούμενους με τα ιστορικά θέματα της περιοχής αλλά κυρίως για το ίδιο το χωριό μας.

Πύρρος Παπαδημητρίου

Κατάλοιπα

Η γλώσσα που μιλούμε, όλοι οι Έλληνες, η νεοελληνική κοινή, καθώς λέγεται, έχει όπως κάθε γλώσσα, στο λεξιλόγιό της και λέξεις

- δάνεια από άλλες γλώσσες. Ορισμένες από τις λέξεις αυτές πέρασαν στη νεοελληνική κοινή κατά το απώτερο παρελθόν από τις γλώσσες που μιλούσαν οι ξένοι έποικοι που κατέβηκαν, από τα βόρεια κυρίως, κι εγκαταστάθηκαν στην Ήπειρο, τη Θεσσαλία, τη Στερεά, την Πελοπόννησο και σε ορισμένα νησιά, ανάμεσα στους Έλληνες.

Θεωρούνται π.χ. ότι έγιναν κατ' αυτόν τον τρόπο ελληνικές και πολιτογραφήθηκαν στην νεοελληνική κοινή οι λέξεις **βλάμης, γκιώνης, μπέσα, φλογέρα, Λιόπεσι, Καλογρέζα, μανάρι, στουρνάρι, μπουμπούκι, βούβα, γκουστερίσα, κονάβι, ρούχο**, καθώς και όλες, κατά κανόνα, οι τοπωνυμίες που λήγουν σε **-ίτσα**: οι πρώτες έξι κατάγονται απ' την αλβανική γλώσσα, οι επόμενες τρεις απ' την κουτσοβλάχικη και οι υπόλοιπες απ' τις σλάβικες γλώσσες.

Η γλώσσα που μιλούμε στον τόπο μας, το ιδίωμα, η διάλεκτος, καθώς λέγεται, είναι παραφορτωμένη με λέξεις που τις άφησαν οι ξένοι έποικοι που είχαν εγκατασταθεί κατά το μεσαίωνα ίσως και παλιότερα στα μέρη μας. Έχει

διακόσιες περίπου τέτοιες λέξεις, ονόματα φυτών, ζώων, πραγμάτων, τοποθεσιών και ελάχιστα ρήματα, εντελώς άγνωστες στη νεοελληνική κοινή, δίχως να είναι βέβαιο, ότι δεν υπάρχουν και άλλες, ιδιαίτερα πολύ περισσότερες απ' την κατηγορία των συγγενικών προς τις ξενικές, που μπορεί να τις διακρίνει και να τις καταγράψει μονάχα ένας ειδικός, που δεν θα είναι υποχρεωμένος να στηριχθεί σ' ό,τι διατήρησε στη μνήμη του απ' το άγραφτο λεξιλόγιο του τοπικού ιδιώματος, αλλά σ' ένα λεξιλόγιο που θα έχει καταγραφεί κι όχι σε κοινά ξενοελληνικά και ελληνοξενικά λεξικά, αλλά σε ξένα λεξικά, ακόμα και ιδιωμάτων.

Τα ξενόγλωσσα κατάλοιπα του ιδιώματός μας αποτελούν πολύτιμες ιστορικές μαρτυρίες. Τα ονόματα π.χ. των πολύ γνωστών τοποθεσιών του χωριού μας **Στέπια** και **Καλαμάς** μαρτυρούν ότι ονοματοθέτες των τοποθεσιών αυτών ήταν οι Αρβανίτες που είχαν εγκατασταθεί κάποτε και κατοικούσαν στον τόπο μας. **Στέπια (Stepëa)** σημαίνει στην αλβανική «το σπίτι» και **Καλαμάς (Kalama)** σημαίνει «το

παιδί» (και των δύο φύλων), όχι μεγαλύτερο από 7-8 χρονών.

Οι ξενόφερτες λέξεις που έχουμε καταγράψει και θ' ακολουθήσουν σε τούτο και τα επόμενα φύλλα, δίνονται με τις αντίστοιχες ιδιες ή συγγενικές τους ρουμάνικες ή κουτσοβλάχικες ή αλβανικές ή σλάβικες.

Α'

βένες: είναι οι φλέβες των πετρωμάτων· βένα στα ρουμάνικα σημαίνει φλέβα.

ζιούρα: είναι το υπόλειμμα από το λειωμένο βούτυρο· ουζούρα στα ρουμάνικα σημαίνει φθορά.

Καλαρέτσι: είναι ο συ-

νοικισμός της Μίγερης (Τετρακώμου)· Καλαρέτς στα ρουμάνικα σημαίνει καβαλάρης.

κοκοτσέλι: είναι το κοκοράκι· κοκοσσέλ στα ρουμάνικα σημαίνει πετεινάρι.

μαμαλίγκα: είναι η τσιγαρισμένη κουρκούτι (μαντζιόνα)· μαμαλίγκα λέγεται και στα ρουμάνικα.

μπλέτσι: είναι ο γυμνός· πλεσούβ στα ρουμάνικα σημαίνει γυμνός.

μποςίσα: είναι ένα είδος άκαρι παράσιτο ζωύφιο, που τρέφεται απ' τα φύλλα ορισμένων φυτών· μουσίτσα στα ρουμάνικα σημαίνει άκαρι.

Συνέχεια σε επόμενο φύλλο.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

	Ευρώ
1. Σιώζου Βαίτσα	15,00
2. Ράπτης Χρήστος	10,00
3. Παρασκευάς Ιωάννης	20,00
4. Ρίζου - Γιώτη Μαρία	15,00
5. Παπαδοπούλου Μαρία	15,00
6. Κράψη Βασιλική	15,00
7. Κωσταβασιλή - Ζαχαρή Ευγενία	10,00
8. Αράπης Βασίλειος	20,00
9. Κίτσου Θ. Βασιλική	15,00
10. Σπύρου Παναγιώτης	15,00
ΣΥΝΟΛΟ:	150,00

ΣΤΗ ΡΟΔΑΥΓΗ ΑΡΤΑΣ...

Μετά τη γέφυρα Τζαρή στο δρόμο Σκούπας-Ροδαυγής, απαραίτητη μια στάση για παγωμένο φυσικό νερό... Απαραίτητη όμως και η τοποθέτηση ενός κάδου απορριμμάτων.

Απέναντι από τη βρύση καλοφημένα καλαμπόκια από τον Άμμο και ρίγανη από τη Φανερωμένη.

ΤΡΕΝΟ στην Ήπειρο;
και όμως... **ΚΙΝΕΙΤΑΙ!**

ΜΕ ΤΗΝ ΕΓΚΡΙΣΗ της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τους μεγάλους σιδηροδρομικούς άξονες στην Ευρώπη, άνοιξε το πράσινο φως και για τη χώρα μας και ειδικότερα για την Ήπειρο, η οποία μπαίνει πλέον στην τροχιά της άρσης της απομόνωσής της.

Ήδη προκηρύχθηκαν οι μελέτες της πρώτης φάσης του Δυτικού Σιδηροδρομικού Άξονα, κόστους 21 εκατ. ευρώ, γεγονός που σημαίνει την έναρξη της υλοποίησης του σημαντικού αυτού έργου. Με την κατασκευή του άξονα θα ολοκληρωθεί το δίκτυο των σιδηροδρομικών υποδομών και θα «ενωθούν» τα λιμάνια της Δυτικής Ελλάδος.

Ο Δυτικός Σιδηροδρομικός Άξονας που εντάσσεται στα διευρωπαϊκά δίκτυα, θα ενώσει αφενός την Κοζάνη, την Καλαμπάκα, τα Ιωάννινα και την Ηγουμενίτσα, ολοκληρώνοντας έτσι τη Σιδηροδρομική Εγνατία, αφετέρου τα Ιωάννινα, την Άρτα, το Αγρίνιο, το Μεσολόγγι, το Αντίρριο, το Ρίο, την Πάτρα, τον Πύργο, την Κυπαρισσία και την Καλαμάτα, δημιουργώντας έναν Ιόνιο Σιδηροδρομικό Άξονα.

Έτσι, με την υλοποίηση του έργου αυτού θα ολοκληρωθεί το δίκτυο των σιδηροδρομικών υποδομών της χώρας και ενώνο-

νται τα λιμάνια της Δυτικής Ελλάδος με τον κορμό της σιδηροδρομικής υποδομής.

Η χώρα μας ανέλαβε τη δέσμευση έναρξης του έργου κατασκευής για μεν τα τμήματα Ηγουμενίτσας - Ιωαννίνων - Καλαμπάκας και Καλαμπάκας-Κοζάνης εντός του 2006 και ολοκλήρωσής τους το 2012, για δε τα τμήματα Ιωαννίνων - Αντιρρίου και Πάτρας - Πύργου - Καλαμάτας εντός του 2008 και ολοκλήρωσής τους μέχρι το 2014.

Στο πλαίσιο της υλοποίησης του παραπάνω χρονικού προγραμματισμού, ο ΟΣΕ έχει προχωρήσει στην προκήρυξη και δημοσίευση στην επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και στο Ενημερωτικό Δελτίο του

**ΠΡΟΚΗΡΥΧΘΗΚΑΝ
ΟΙ ΜΕΛΕΤΕΣ
ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ
ΦΑΣΗΣ
ΤΟΥ ΔΥΤΙΚΟΥ
ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΟΥ
ΑΞΟΝΑ**

Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος των απαραίτητων μελετών της πρώτης φάσης, που αναφέρονται σε συγκοινωνιακές, τοπογραφικές, περιβαλλοντικές και γεωλογικές μελέτες, των οποίων το κόστος, όπως προαναφέραμε, ανέρχεται σε 21 εκατ. ευρώ.

Παράλληλα, ο ΟΣΕ προετοιμάζει τις προκηρύξεις για τις μελέτες της δεύτερης φάσης, που αναφέρονται σε στατικές, γεωλογικές, γεωτεχνικές, ηλεκτρομηχανολογικές, υδραυλικές μελέτες για τις σήραγγες και τα λοιπά τεχνικά έργα, καθώς επίσης και μελέτες κτιριακών έργων για τους σιδηροδρομικούς σταθμούς.

**ΠΥΡΡΟΣ: Οκτώβρης
Νοέμβρης-Δεκέμβρης
2003**

Σ.Σ. "ΑΡΑΧΘΟΥ": Ένα μεγάλο σφάλμα στην κατασκευή της γέφυρας Ρίου-Αντιρρίου είναι το ότι δεν έχει προβλεφθεί λωρίδα για τη διέλευση τρένου. Έτσι φοβόμαστε ότι θα γυρίσουμε 40 χρόνια πίσω και θα περνούν τα τρένα με φέρρυ-μποτ από το Ρίο στο Αντίρριο.

...Το καφεενεδάκι
του χωριού μου!

Άντε λοιπόν να γράψω κάτι απλό και μόνο για το καφεενεδάκι του χωριού μου στους Ναζαίους. Έφυγε από την Αθήνα ένας νέος άνθρωπος για να εγκατασταθεί στο χωριό μας στους Ναζαίους, για να εξυπηρετήσει τους λιγοστούς ανθρώπους που έμειναν εκεί. Να διατηρήσει την παράδοση και την πίστη του για τα ιδανικά ιδεώδη του χωριού. Εξυπηρετικός, ομιλικός και ευγενής απέναντι στους συνανθρώπους του και προπάντων η καθαριότης του καταστήματος και του εαυτού του. Εκεί θα βρεις το παραδοσιακό καλό τσίπουρο, κρασάκι, ούισκι, βότκα, καφεδάκι από την μπολιένα. Ζαχαριένο πικρό - μέτριο γλυκή βραστό με φουσκάλες - βαρύ και όχι, κτλ. Εκεί θα βρεις τα βράδια ψητά στα κάρβουνα μπριζόλες χοιρινές, μοσχάριες, -κοτόπουλο- λουκάνικο ωραίο νόστιμο από τα Στουρναρέικα πατσά, βέβαια όλα αυτά κατόπιν παραγγελίας και συγχρόνως το καφεενεδάκι με το χρόνο θα βελτιώνεται καλύτερα και θα έχουμε την εξυπηρέτησή... χειμώνα - καλοκαίρι. Εύγε...!

Λοιπόν Κώστα Χουλιάρη να είσαι καλά και όταν ερχόμαστε στο χωριό να βρίσκουμε μια εξυπηρέτηση και να περνάμε καλά και όχι να τρέχουμε δεξιά και αριστερά στα διάφορα χωριά για να βρούμε ένα μεζέ. Και καλό κρασί από τα ορεινά της -Κορίνθου θα φέρεις- το καφεενεδάκι έχει και τηλέφωνο 2685071247 και πλούσια και καλά και φθηνά όσο πουθενά...

Το καφεενεδάκι αυτό θα αναβαθμίσει τους Ναζαίους και βεβαίως μας ενδιαφέρει να δημιουργήσουμε μια κοινωνία ειρήνης για μας, αλλά και για τα παιδιά μας, να αφήσουμε μια κληρονομιά στη νέα γενιά, την ηρεμία και την ειρήνη και του αλληλοσεβασμού κρατώντας ο καθένας ξεχωριστά την πολιτισμική του ταυτότητα μέσα από τις παραδόσεις και τις θυμίσες του χθες.

Ταπεινή μου γνώμη είναι ότι ο καθένας από εμάς που λίγο ή πολύ ασχολούμαστε με την ενημέρωση των συνανθρώπων μας μέσα από το έντυπο αυτό, ας είμαστε πιο φειδωλοί και πιο σοβαροί. Και άντε λοιπόν μικροί μεγάλοι στο καφεενεδάκι που τη ρήσι αυτή θα την αναλύσουμε σε άλλο φύλλο της εφημερίδας μας.

Καλές δουλειές... Τάκης Ζαχαρήs

ΑΤΤΙΚΗ ΟΔΟΣ

ΟΔΗΓΕΙ ΣΕ ΑΥΞΗΣ

Περιφερειακή
Υμηττού:
γεφυρώνει
τις αποστάσεις

Νέοι προορισμοί,
περισσότερες λύσεις!

